Temps Ordinari - Corpus Christi

Per AgustiG el dl., 08/06/2020 - 00:00

Dt 8,2-3.14b-16a
1Co 10,16-17
Jo 6,51-58

1. Un dia en què Jesús, reunit amb els seus deixebles, al camp proper a l'estany de Tiberíades, veient la multitud que havia vingut a escoltar-lo, es va decidir donar a menjar a aquella gent que no havia portat queviures, i estava defallida. Va tenir compassió de tants homes, dones i nens, i amb l'ajuda dels seus deixebles va donar menjar a tantes persones, amb una paraula i un gest de compartir, és a dir, un miracle de solidaritat.

L'Evangeli de sant Joan ens relata aquest gest de Jesús, i com la gent va quedar molt satisfeta i admirada de poder menjar en aquell lloc sense botigues ni mitjans. I va pensar, "aquest és el gran profeta" que estem esperant, Ell és probablement el Messies que podrà salvar Israel dels seus sofriments.

Jesús no desitjava aquesta aclamació popular, i es va retirar discretament sense que la gent se n'adonés. Va pujar a un turó proper, a pregar amb el seu Pare Déu... però la gent es va posar a buscar-lo, i el van trobar. Molts recordaven que al desert els seus avantpassats havien subsistit gràcies a una farina misteriosa que es dipositava cada nit, i que permetia fer coques alimentàries, que van nomenar “Mannà”.

Veient, doncs, que era el moment propici per iniciar una catequesi, perquè, si bé l'aliment diari, el pa, és molt necessari, no era suficient perquè comprenguessin el projecte de Déu sobre ells, de donar-los una vida superior. I per això va començar a dir-los que l'aliment més substancial que Déu Pare desitjava donar-los era com el mannà del desert.

I va continuar dient-los això: "Jo sóc el pa viu que ha baixat de el cel. Jo sóc l'aliment de vida eterna que pot satisfer. En concret, Jo sóc el Pa de vida, és a dir,” el meu cos és un menjar sant que Déu vol donar-vos, perquè tingueu Vida. Una vida de fills de Déu, que aviat us donaré”. Jesús anunciava així el seu projecte de transformar el pa de la taula en el seu cos, en la nit de Pasqua, i, encara, més endavant.

2. En aquesta festa del Corpus d'aquest 2020 no podem oblidar-nos de la situació greu que hem viscut tots, aquesta pandèmia que ens ha tancat, i, en comptes de vida, hem tingut moltes morts. No és que Déu hagi enviat aquesta malaltia mundial. Però hem de reflexionar per què ha estat tan greu i tan general.

El Papa Francesc ens ha parlat de la nostra mare la terra. Tots som conscients, com ho va ser sant Francesc d'Assís, que ella ens alimenta i dóna bellesa al món. Però, com tota mare, desitja que se la respecti. I els homes, els d'aquesta generació dels segles XX i XXI, ens hem tornat gairebé bojos, de voler abusar d'ella. Com si extreure'n el que ella guarda, com el petroli, les mines, els boscos, etc., fos alguna cosa sense conseqüències. Aquesta avarícia ens està matant. I les catàstrofes naturals, les fortes calors, etc., ens mostren que hem de canviar per poder subsistir.

Déu vol que visquem una vida plena. Però una vida compartida, amb menys pobres famolencs a la banda de pocs rics que són voraços en el seu obrar. Actualment, sabem que la fam ha fet la seva aparició en molts llocs, molta gent no té de què menjar. La nostra economia està transformada i malmesa.

És com una crida a la conversió. L'Església, comunitat de creients, ha començat ja a sortir a la recerca dels més abandonats, a ajudar-los. I molts altres han sentit una crida a major solidaritat. Però comprenguem que aquesta crida té un futur urgent, salvar el planeta Terra de la seva destrucció, amb un pensament en els que han de néixer i viure en el futur.

Que el Senyor Jesús que ha vingut perquè tinguem vida, i una vida en abundància, ens doni la seva gràcia i ens ajudi a viure sense tant d’egoisme, perquè formem un sol cos, ja que combreguem amb el Pa de vida per a la humanitat.

ETIQUETES
ALIMENT VIDA FAM ECOLOGIA SOLIDARITAT